

Kalně vydechlé jsou večery dnům
a tak pomalu přemítáš
bojíš se svých osudů.
Nahé ztracené jsou večery dnům
i po ránu před sebou utíkáš
svým pohledům.

Já se stmívám, zpovzdálí spím
s tebou se dívám, večerem tvým.

Smutně zlomené jsou večery dnům,
jen nevinně uhýbáš
stydíš se svých pohybů.

Ve dne tmou se sny jdeš v srdci mém,
tobě den s mlhou, já jsem a oči tvé?
Snad odpovím proč spím
spánkem rád odcházím.....já spím

Pojednou marně jsi bezbranný,
se sny tmou zahlédneš večerů klín.
Před sebou ráno jsi tak jiný,
zklamán, zapomínáš.

Já spím,
snad odpovím proč spím,
spánkem rád odcházím.....

Mé dlaně prostřené jsou večery snům,
do nich schoulený rozjímáš
křikneš si do očí dnům.

Ve dne tmou se sny jdeš v srdci mém,
tobě den s mlhou, já jsem a oči tvé?
Snad odpovím proč spím
spánkem rád odcházím....já spím